

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Η πορεία του Θεού και του ανθρώπου δεν είναι παράλληλη αλλά κοινή

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)

Τη Β΄ Κυριακή των Νηστειών, κατά την οποία η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά, 8 Μαρτίου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμόθεος χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου στον Ιερό Ναό Αγίου Αθανασίου Ρουμ Παλαμά.

Η ημέρα αυτή της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής είναι αφιερωμένη σε έναν από τους μεγάλους Πατέρες της Εκκλησίας μας, τον Άγιο Γρηγόριο τον Παλαμά, ο οποίος με τη θεολογική του διδασκαλία ανέδειξε τη σημασία της εμπειρίας της

χάριτος του Θεού στη ζωή του ανθρώπου και υπερασπίστηκε την ορθόδοξη διδασκαλία περί της θεώσεως.

Μέσα στο κατανυκτικό κλίμα της περιόδου της Αγίας Τεσσαρακοστής, οι πιστοί είχαν την ευκαιρία να συμμετάσχουν προσευχητικά στην ευχαριστιακή σύναξη της Εκκλησίας και να αντλήσουν πνευματική ενίσχυση στον αγώνα της νηστείας, της μετανοίας και της προσευχής.

Στο θείο κήρυγμά του ο Σεπτός Ποιμενάρχης αναφέρθηκε στο θεολογικό μήνυμα της Β΄ Κυριακής των Νηστειών και στη διδασκαλία της Εκκλησίας για τη ζωντανή παρουσία του Χριστού στη ζωή του ανθρώπου, επισημαίνοντας παράλληλα το θεανδρικό πρόσωπο του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Όπως τόνισε, η Εκκλησία μας, ήδη από την Κυριακή της Ορθοδοξίας, υπενθυμίζει το μέγα μυστήριο της ενανθρωπήσεως του Θεού. Ο Υιός και Λόγος του Θεού έγινε άνθρωπος, έλαβε ανθρώπινη μορφή και γι' αυτό η Εκκλησία Τον αγιογραφεί στις ιερές εικόνες και Τον προσκυνεί. Τόνισε ακόμη ότι και όταν τιμούμε τις εικόνες των Αγίων, ουσιαστικά τιμούμε τον ίδιο τον Χριστό, αφού από Εκείνον έλαβαν τη δόξα και την αιώνια βασιλεία.

Αναφερόμενος στο αποστολικό ανάγνωσμα της ημέρας από την προς Εβραίους επιστολή του Αποστόλου Παύλου, επεσήμανε ότι μέσα από αυτό αναδεικνύεται το θεανδρικό πρόσωπο του Χριστού, αλλά και η αρχιερατική και σταυρική Του θυσία για τη σωτηρία του ανθρώπου. Παράλληλα, οι στίχοι που παρατίθενται από τον ψαλμό του προφήτου και βασιλέως Δαβίδ παρουσιάζουν τον Θεό ως Δημιουργό του κόσμου, υπενθυμίζοντας ότι ολόκληρη η δημιουργία είναι έργο των χειρών Του, ενώ ο ίδιος ο Θεός παραμένει αιώνιος και αμετάβλητος, σε αντίθεση με την παροδικότητα του κόσμου και των ανθρώπινων πραγμάτων.

Υπογράμμισε ακόμη ότι ο Θεός δεν παραμένει μακριά από τον κόσμο, αλλά συνυπάρχει με τον άνθρωπο και συμπορεύεται μαζί του από τη δημιουργία μέχρι τα έσχατα.

Όπως ανέφερε, σύμφωνα με την ορθόδοξη διδασκαλία, η πορεία του Θεού και του ανθρώπου δεν είναι παράλληλη αλλά κοινή, καθώς ο Θεός αποκαλύπτεται μέσα στην Εκκλησία και προσφέρεται στους ανθρώπους μέσα από τα ιερά μυστήρια.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στο γεγονός ότι, ενώ ο άνθρωπος αλλάζει εύκολα και

συχνά, όπως αλλάζει τα παλαιά του ενδύματα, ο Θεός παραμένει σταθερός και αμετάβλητος. Η διδασκαλία και το θέλημά Του για τον άνθρωπο είναι πάντοτε τα ίδια και καλούν τον άνθρωπο να κατανοήσει βαθύτερα την πραγματική παρουσία του Θεού στη ζωή του.

Στη συνέχεια τόνισε ότι η περίοδος της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής αποτελεί μια ιδιαίτερη ευκαιρία πνευματικού αγώνα, κατά την οποία η Εκκλησία, μέσα από τη νηστεία, την άσκηση, την προσευχή, τη μετάνοια και την εξομολόγηση, καλεί τον άνθρωπο να καθάρσει την καρδιά του και να ανακαλύψει εκ νέου την παρουσία του Χριστού στη ζωή του. Τα Σάββατα και οι Κυριακές της περιόδου αυτής, όπως σημείωσε, υπενθυμίζουν ότι ο κόπος και η στέρηση δεν είναι μάταια, αλλά οδηγούν τον άνθρωπο στη χαρά της κοινωνίας με τον Θεό και τον βοηθούν να μάθει να ζει με απλότητα, ανιδιοτέλεια και εμπιστοσύνη στην πρόνοια του Θεού.

Ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε ακόμη ότι η αρχή της αληθινής μετάνοιας βρίσκεται στη συνειδητοποίηση ότι ο Χριστός δεν βρίσκεται μακριά από τον κόσμο, αλλά μέσα σε αυτόν, συμπορευόμενος με τον άνθρωπο και γράφοντας μαζί του την ιερά ιστορία της σωτηρίας. Όταν ο άνθρωπος απομακρύνεται από τη χάρη και την παρουσία του Θεού, τότε οδηγείται σε σύγχυση και παραμόρφωση της ζωής του.

Μιλώντας για τις αλλαγές που συμβαίνουν στη ζωή των ανθρώπων, σημείωσε ότι αυτές συχνά γεννούν φόβο, καθώς ο άνθρωπος φοβάται μήπως χάσει όσα έχει συνηθίσει.

Ωστόσο, όταν οι αλλαγές αντιμετωπίζονται με ελπίδα και εμπιστοσύνη στον Θεό, μπορούν να οδηγήσουν σε βαθύτερη σχέση με τον Θεό και με τους συνανθρώπους.

Για να καταδείξει τη δύναμη της μετάνοιας, ο Σεβασμιώτατος ανέφερε το παράδειγμα του ευσεβούς βασιλέως Εζεκία από την Παλαιά Διαθήκη, ο οποίος, αφού υπερηφανεύθηκε για τις επιτυχίες του, δέχθηκε την προειδοποίηση του προφήτου Ησαΐα για τον επικείμενο θάνατό του. Με ειλικρινή μετάνοια και θερμή προσευχή προς τον Θεό, όμως, έλαβε τελικά το έλεος του Θεού και του χαρίστηκαν επιπλέον χρόνια ζωής, δείχνοντας έτσι ότι η μετάνοια μπορεί να αλλάξει την πορεία της ανθρώπινης ιστορίας.

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του, τόνισε ότι η Εκκλησία μέσα από την πορεία της Μεγάλης Τεσσαρακοστής μας οδηγεί προς το μυστήριο του Σταυρού και της Αναστάσεως του Χριστού. Ο Χριστός, ο ωραιότερος μεταξύ των ανθρώπων, ανεβαίνει στον Σταυρό γεμάτος πληγές και τραύματα, με έναν και μόνο σκοπό, να χαρίσει στον άνθρωπο την Ανάσταση.

Κλείνοντας, ο Σεβασμιώτατος συνόψισε το μήνυμα της ημέρας σε δύο λέξεις: αλλαγή στη ζωή μας και Ανάσταση, ευχόμενος σε όλους καλό υπόλοιπο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής και καλή Ανάσταση.

